

DIRECTOR: Proot V. Chindriș
 Redacție și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-85

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
 — pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de primăvară 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
 APARȚE SĂPTĂMÂNAL

Crucea tot va birui!...

Crește numărul credincioșilor în Rusia

Prigoana ce se duce în Rusia de atâția ani împotriva credinței și pentru nimicirea ei, s'a dovedit cu totul neputincioasă. Ea n'a izbutit cum nici Cezarii Romani n'au izbutit să înnece credința și evanghelia în valurile de sânge pe cari le-au făcut să curgă.

Antihristul din Rusia n'a putut pustii Biserica lui Dumnezeu, care e vie, prin miile de suflete credincioase ce și-au jertfit viața pentru Hristos iar altele sunt gata să facă același lucru dacă va fi nevoie.

Nu de mult Emilian Yaroslavschii, secretarul general al „Bezbojnicilor” (ateilor), a fost nevoit să recunoască zădărnicia propagandei de Stat a Sovietelor împotriva creștinismului și a credinței religioase în general.

El spune că, în Uniunea Sovietelor, există cel puțin 30 de milioane de oameni credincioși. Chiar în Moscova care nu așa de mult avea pretenția de a fi cea de a doua Romă, ar fi cel puțin 400 000 de credincioși dintr'un număr de patru milioane de locuitori.

Numărul celor ce au ascultat de sfintele sărbători, slujbe religioase niciodată n'a fost mai mare ca în acest an.

Credincioșii se recrutează nu numai dintre adulți cari au apucat zilele țarismului trecut, ci și din tineretul școlar.

Cauza?

Desigur înainte de toate setea de nestins a sufletului omenesc de Dumnezeu, apoi neapărat reacțiunea din ce în ce mai fericită a clerului.

Sub greutatea loviturilor primite, clerul rusesc s'a deșteptat, a reacționat și a început să lupte.

Desigur preoțimea Rusiei de azi este o preoțime nouă, luptătoare și jertfitoare. Se întâlnește mai rar preotul funcționar căruia i-a cam trecut vremea pe tot locul, ca și aceluși creștinism de nume care se clatină ca o colibă în vie și ca o covercă într'un câmp de castraveți (Isaia 1), până se va prăbuși cu totul, pentru a rămânea numai ce-eace a fost clădit pe „Stâncă”, adevărata Biserică vie, pe care porțile iadului nu o va putea birui.

Cele ce se petrec în Rusia adevărate lucruri. Deși antihristul își strigă pe tot locul biruințele lui, până la sfârșit, Crucea tot va birui. Și cei credincioși îl vor birui.

Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și au iubit viața chiar până la moarte (Apoc. 12,11) I. M.

Glas în pustiu?

Cuvântarea Dr. Petijn, ministru de externe al Olandei în Septembrie 1938

Trăim o vreme teribilă O nervozitate și un neastâmpăr mare stăpânește peste tot locul. Pacea a fost — parcă — luată de pe pământ. Ce e drept, mai sunt mulți cari se gândesc să „salveze” pacea, vai, atât de șubredă și amenințată cu desăvârșita ei nimicire de mulțimea tunurilor și a urii ce stăpânește între neamuri.

Dăm mai jos cuvântarea unui ministru al Olandei — credincios, care face parte din Gruparea de Oxford. O, dacă toți miniștrii și conducătorii de State ar gândi și lucra la fel.

Dar se pare că îndemnul lui, și glasul lui, este un „glas în pustiu”, ca și atâtea și atâtea glasuri, cari au chemat și cheamă popoarele și pe oameni la pace și înțelegere.

Cuvintele ministrului din Olanda.

„Nu e destul să iubim pacea, trebuie să o și înfăptuim. Trebuie să fim legați între noi nu prin teamă ci prin chemarea frățească, aceea de a împăca popoarele între ele. Avem nevoie de oameni de Stat călăuziți de Dumnezeu, vrednici, fără frică de opinia publică și fără ambiții personale. Lumea râvnește după asemenea oameni de stat, călăuziți de Dumnezeu și după asemenea cetățeni.

Dacă ești sigur că Dumnezeu-ți-a d. t. o poruncă, împlinește-o fără șovăială, până la sfârșit. Gruparea Oxford m'a învățat că de câte ori am să iau o hotărâre, trebuie să mă gândesc la acea hotărâre ascultând glasul lui Dumnezeu.

În toate dimineațele, după ce ne reculegem în tăcere, soția mea și eu, ne împărțim hotărârile pe care ni le cere Dumnezeu pentru acea zi. Privesc atunci toate problemele cu o obiectivitate deosebită le privesc sub o altă lumină. Pe calea aceasta am găsit cel mai mare ajutor pentru greutățile mele familiare și pentru funcția mea de ministru al afacerilor streine.

Scopul cel mai de seamă al grupării Oxford e de a transforma pe om. Când mai mulți oameni s'au transformat, s'au renăscut, atunci înfrâurirea lor se va simți în toată țara. Oamenii de stat cari primesc acest program, trebuie să înceapă prin ei înșiși, a-și însuși ei acele principii de cinste, de curățire sufletească, de desinteresare și de dragoste absolută. Aceste legi au valoarea lor în viața politică, ca și în viața particulară fie pentru un om de stat ca și pentru un simplu cetățean.

Glasul nostru trebuie să răsună; adevărul trebuie să se deasupra intereselor particulare, deasupra egoismului național. Gruparea Oxford fără să se gândească la foloase materiale, ridică popoare întregi pe drumul unei lumi nouă. De aceea doresc să se răspândească chemarea grupării Oxford cât mai mult și să trezească cât mai multe suflete.

Tălmăcire S. M.

Jug pentru doi

de Păr. Ion Agârbiceanu senator

Așa e făcut jugul să fie purtat de doi. Și e făcut așa pentru că povara, fie la plug, fie la car, e de obicei prea grea pentru unul singur. Cine ar înjuga un singur bou la plug, sau o singură vacă, ar fi luat în răs. Și cine ar face așa când are doi boi, ori două vaci, ar fi socotit drept nebun.

Căsătoria e jug pentru doi dar după felul și firea celor ce se înjuga la el — un bărbat și o femeie — se vede limpede că nu-i făcut să tragă în el cu o putere la fel cei doi înjugați. Bărbatul e mai tare trupește, femeia e mai slabă. Așa se nasc, așa cresc și trăesc în lume, așa a rânduit firea noastră.

De aceea partea de jug în care trage bărbatul s' adevine să fie mai grea, iar a femeii mai ușoară, când e vorba de greutățile cari trebuiesc biruite cu munca și puterea trupului. Ceeace nu însemnează că femeii e rânduită partea cea mai ușoară a vieții. Fiindcă ea are alte lucruri de făcut, potrivit firii ei, dela nașterea și creșterea pruncilor, până la grija de toate zilele de casă și de masă. Și lucrurile aceste multe și mărunte, deși le birue dacă e harnică și sănătoasă, o ostenesc și o seacă de puteri adeseori mai mult decât muncile cele mai grele pe bărbat.

(continuare în pag. 2-a)

Singurul reazim

Incredeți-vă în Domnul, căci Domnul Dumnezeu este Stâncă veacurilor (Isaia 26,4).

Sunt două săptămâni, decând, într'un colț al unei pagini de ziar, am citit următoarea întâmplare:

„Târgu-Mureș 15 — Intreaga regiune a Mureșului a fost adânc impresionată, la vestea că în comuna Crăciunești, s'a sinucis cu un foc de revolver, conducătoarea grădinei de copii, Cleopatra Crețu”. Se descria apoi mai departe viața sbuciumată a acestei tinere, orfană de război, multele necazuri și mizerii pe cari le îndurase și cum, în timpul din urmă, mai primise și vestea că o soră a ei se afla bolnavă de moarte, în spitalul din Chișinău. Toate aceste amaruri îngrădindu-i-se în suflet îi aduseră, într'o clipă de desneajde nenorocitul gând de a-și curma viața. Și... întunecatul gând fu și dus, repede, la îndeplinire.

Am rămas multă vreme, gândindu-mă la această întâmplare, Mi am zis: Sărman suflet! Tu n'ai cunoscut reazimul cel dulce al cunoașterii Domnului Isus și al credinții în El! O, dacă ai fi cunoscut acest reazim sfânt! El ți ar fi dat puterea de a birui orice necazuri și încercări și nu te-ar fi lăsat atât de dureros să te prăbușești!

Și ca acest caz, atâtea și atâtea se petrec. Nu trece zi în care ziarele să nu poarte pe paginile lor astfel de vești. Toate acestea ne arată, că omul — oricine — ar fi el — lipsit de reazimul sfânt al credinții, e o biată frunză bătută de vânt și gata în fiecare moment a se prăbuși. Poți să ai averi, ranguri, bogății fără număr, și totuși și atunci tot pe nisipul fugător îți va fi zidită viața. Singurul reazim adevărat, este — și poate fi — numai Domnul Isus, credința și încrederea în El. El e prietenul sincer și călăuză clipele senine ale vieții, El e mângăerea în încercări și El e reazim desăvârșit în clipe de furtună.

Privesc peste însă și viața mea și mă întreb: Ce m'aș fi făcut în atâtea clipe grele prin cari mi-au străbătut pașii — dacă nu l-aș fi cunoscut pe Domnul? O! Cu sigur m'aș fi prăbușit și eu în prăpastia întunecoasă a morții ca acea tânără dela Crăciunești — Mureș! Dar slăvit să fie Dom-

Continuare în pag. 2.

„INDRASNESTE FIULE, TI-SE IARTA PACATELE“ (Matei 9,2)

Solia cea mai dulce pentru un suflet -- Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminecă.

Mântuitorul s'a suit în corabie, a trecut marea, și a venit în cetatea Lui. Și iată că acolo i-au adus un slăbănog care zăcea într'un pat.

Evanghelistul Marcu mai spune că cei ce purtau patul slăbănogului, neputându-l băga pe ușă în casă din pricina mulțimii, l-au suit pe acoperiș și spărgând acoperișul l-au slobozit așa, în casă, înaintea Mântuitorului.

Răsplata credinței

Nu se știe cine vor fi fost cei ce au dus patul slăbănogului, nici cine era acest slăbănog. Poate era un tată dus de fiii lui, poate un frate dus de frații lui, poate era un biet om strein dus de niște oameni făcători de bine — nu se știe.

Se știe însă că acei cari l-au dus au avut credință. Au avut credință puternică în Mântuitorul că îl va vindeca. Ei au crezut cu tărie că Mântuitorul poate să-l vindece.

Domnul „a văzut credința lor“ și a răsplătit-o pe deplin, vindecându-l pe slăbănogul adus, nu numai trupește, ci și sufletește.

Dragostea și credința celui ce se încrede cu adevărat în Domnul, totdeauna e răsplătită peste așteptări, de El.

Solia cea mai scumpă...

Cel dintâi cuvânt pe care i-l-a spus Mântuitorul celui ce boala, a fost: fiule, ți-se iartă păcatele tale.

Ce solie dulce și scumpă e aceasta pentru un suflet, și ce solie înbucurătoare va fi fost aceasta și pentru bietul slăbănog.

Ce păcate mari va fi săvârșit bietul slăbănog de boala pentru ele,

cine știe? Mântuitorul a știut. A știut că sufletul lui era muncit de cea mai grozavă boală, de boala păcatului. De câte ori nu va fi plâns cu amar pentru acesta. De câte ori nu se va fi căit și rugat cu lacrimi, pentru aceste păcate! Iar acum în fața Mântuitorului în care credea, el va fi tremurat și se va fi înfricoșat de frica pedepsei.

Dar Mântuitorul știa. Știa totul și de aceia i-a grăit: îndrăsnește fiule, păcatele tale sânt iertate. Lacrimile tale se știu, căința ta a fost primită, ești iertat, ești mântuit.

Ce dulce făgăduință e aceasta pentru orice suflet. Ferice de cel ce i-a auzit-o pentru sufletul lui slăbănog vindecat.

Tu ți-ai auzit-o fratele meu, sora mea?

Cârtiri și gânduri ascunse

Desigur au fost și de acestea.

Oriunde și oridecâte ori a săvârșit Mântuitorul vre-o vindecare, vre-o mântuire, cei cu cârteli și gânduri ascunse, au fost acolo.

Așa și cu vindecarea slăbănogului, și așa și cu „vindecările slăbănogilor“ de astăzi. Oriunde și oricând un suflet slăbănogit în păcate află vindecare și iertare dela Mântuitorul — îndată se ivesc și cârtitorii: „da și păcătosul acela s'a făcut sfânt? Da și desfrânată aceea s'a pocăit, da pot să fie aceștia iertați? etc.— Desigur, așa vor fi gândit și cei de atunci despre bietul slăbănog.

Dar Mântuitorul care știe ce este „în inima lor“, i-a musturat cu blândețe: „dece aveți gânduri ascunse în inimile voastre?“

Pilda blândeții Lui, trebuie să fie și calea noastră. Tuturor cârtitorilor să le răspundem cu blândețe

și dragoste. Mulți din „slăbănogi“ au adus la Domnul pe cârtitorii lor, tocmai prin blândețea și iertarea lor.

Puterea de a ierta...

Putere are Fiul Omului să ierte păcatele, le-a spus Mântuitorul!

Putere are jertfa Mântuitorului, o suflete păcătos și slăbănog, putere are să-ți dea iarăși sănătatea sufletească

Înțelegi tu aceasta fratele meu care zaci de boala cea grea a păcatului? Mântuitorul tocmai pentru aceasta a venit în lume și s'a jertfit, „pentru mântuirea celor ce erau pierduți“ (Luca 19,10)

O, suflete care zaci slăbănog și slăbănogit de păcate, solia asta răsună și pentru tine, răsună numai pentru tine! Oricât de păcătos ai fi, oricât de slăbănog ai fi ajuns de pe urma păcatelor tale, să știi: Putere are jertfa Mântuitorului să te curețe, să te vindece.

Primește cu bucurie vestea aceasta mare pentru sufletul tău și aleargă plângând la poala crucii, căindu-te în genunchi cu lacrimi amare, de tot ce ai făcut. Roagă-L pe Mântuitorul să-ți spele toată necurăția și pune gând și legământ de trăirea de acum încolo a vieții tale numai cu El și numai pentru El.

Iar Mântuitorul, care „cunoaște rănile și inima“, și-va lacrimile tale și cunoaște-vă căința ta curată și îți va spune și ție vestea cea dulce și sfântă, solia cea mântuitoare care a spus-o atâtor slăbănog vindecați, atâtor păcătoși mântuiți: Fiule, iartă-se păcatele tale. Să-ți ajute așa, Bunul Tată din ceruri.

T. DAR

Gânduri creștine

„Petre, Mă iubești?“ (Ioan 21,15.)

Domnul și Mântuitorul înainte de 'nălțare, Sfântului apostol Petru i-a pus această 'ntrebare. El cunoscător de inimi, El a toate știutor, Pentruce să-l mai întrebe pe dragul Lui slujitor?

Știi dece? Fiindcă Domnul a voit să ne arate Că'n cuvintele aceste ce sunt scrise'n sfânta Carte Se cuprinde, putem spune, toată taina mântuirii Și cine le înțelege vede culmea fericirii.

Căci acel care iubește pe Domnul nostru Hristos, Fie el în lumea asta cel mai de rând, mai de jos, Pentru Domnul prețuește mai mult decât mii și mii Pentru Domnul e o floare ce rămâne'n veșnicie.

Da, iubirea pentru Domnul e virtutea cea mai mare Și ferice de acela ce'n sufletul său o are; Ferice de cel ce'n lume duce un trai creștinesc Și ca Petru poate zice: „Doamne, știi că Te iubesc“.

I. T.

Singurul reazim

(urmare din pag. 1-a)

nul Isus, căci El mi-a fost reazim puternic și neclătinat. În clipe de sfâșietoare durere, am îngenuchiat plângând la picioarele Crucii Lui și El mi-a dăruit întotdeauna ajutor, mângăere și tărie spre a putea birui totul.

O, tu suflet lipsit de pace și care nu-l cunoști încă pe Domnul Isus! Vino la El și iertare, pace și mângăere deplină vei afla! Primește-l pe El și viața ta își va avea reazimul care în veci și în veci de veci, va rămânea neclătinat!

I. Călăuză

Despre un semen de-al tău, tu să nu zici rău nici când, Nici cu vorba nici în gând.

Căci întotdeauna, răul care pleacă dela tine

După o lege neschimbată tot asupra ta revine.

Nu vorbi de rău pe altul ci înăbușește-ți ura

„Pune pază gurii tale“ așa cum zice Scriptura.

Ce neiertător e omul cât trăiește pe pământ

Mulți nu uită o greșală până—apucă în mormânt.

Ce-ar fi dacă Domnul milei bunul nostru ajutor

N'ar avea milă de oameni și n'ar fi mult iertător?

Ar trimite—atunci un trăsnet pe-astă lume de ocară,

Și 'ntr'o clipă tot pământul ar fi numai foc și pară,

I. Sârbu

JUG PENTRU DOI

(urmare din pag.1-a)

Un obiceiul rău, i-am zice sălbatic, —care se poate vedea încă în multe ținuturi românești, este că îndată ce începe munca pământului primăvara, femeile sunt puse la brazdă alături de bărbați: La plevit, la prășit, la fân, la secere. Doar de cosit nu cossesc [deși chiar acest lucru se vede în unele părți].

În toată aceasta vreme, de primăvara până toamna, femeile deși muncesc alături de bărbați, își poartă mai departe și jugul lor de iarna: curăță casa, spală albituri, pregătesc prânzul și cina, îngrijesc de copii, îi alăptează, îi duc în brațe cale de kilometri uneori, până la hotar.

Așa că în multe ținuturi locuite de români femeia e și azi un fel de roabă a familiei. Bărbatul nu se gândește că el a hodinit toată iarna, că și-a adunat puteri destule, și cere ca soția lui care a robotit toată iarna să țină pas cu el.

Așa se întâmplă apoi ca frumoasele și sănătoasele noastre fete la patru, cinci ani după căsătorie, dacă au și copii, să îmbătrânească înainte de vreme.

Bărbații trebuie să înțeleagă că dacă e jug pentru doi căsătoria, femeia trage mereu în el, pe când bărbatul numai în vremea lucrului. Și să-și cruțe soțiile dela munci grele, fiindcă tot ei vor fi în câștig: le rămân sănătoase, tinere și harnice... Pe când, turtite de poveri prea mari, se istovesc curând.

Pune secerea Ta și seceră... (Apoc. 14, 15).

E vremea când holdele s'au copt, e vremea când s'a început secerișul. Priviți secerătorii cum înoată printre lanuri și cum răstoarnă grâul la pământ! Ce predică minunată! Dar și pe noi oamenii ne-a asemănat Mântuitorul cu holdele de grâne. Și a spus că și pentru noi va veni cândva un seceriș — Ei bine, acest seceriș pare că a început. Pare că seceră Domnul, zboară pe deasupra popoarelor. Milioane de oameni au murit cu prilejul răsboiului celui mare. Milioane de oameni au murit și mor în Rusia sub teroarea bolșevismului. Milioane de oameni au murit în Abisinia. Milioane de oameni au murit de curând în Spania. Milioane de oameni mor acum în China și Palestina, precum și în alte părți.

Iată dar că seceră Domnul, seceră fulgerător și mai târziu sau mai curând se prea poate să ne ajungă și pe noi. Dar în fața acestei triste priveliști n'ar trebui să ne înfricoșăm cătuși de puțin. În fața acestei priveliști am putea să stăm liniștiți, dacă sufletele noastre ar fi la fel cu boabele de grâu.

Doamne câtă bucurie pe secerători când în lanul lor au grâu curat, fără neghină, fără pâlămidă sau alte buruiene. Apoi tot așa se va bucura Domnul, dacă atunci când va veni la rând și secerișul nostru va găsi în sufletele noastre, grâu curat, grâu duhovnicesc. Vai de noi însă dacă în sufletele noastre, în loc de grâu, va găsi neghină, va găsi spini, sau pâlămidă!

Și eu cred că Domnul va găsi grâu în sufletele noastre dacă noi ne vom hrăni cu grâu din hambarul cel mare al Tatălui ceresc. Ce fericiți sunt aceia care în căsuța lor au Cartea Lui Dumnezeu, au Biblia și citeșc din ea! Ce fericiți sunt aceia care au o gazetă creștină, o gazetă care face slujbă Domnului Isus! Ce fericiți sunt aceia cari mai presus de grijele lumesti, au grija sufletului pe care îl pregătesc pentru „ziua cea mare”.

Dragă cititor, tu cum stai cu sufletul tău? Iată secerișul este aproape. Iată seceră Domnul se apropie de tine. Pregătește-te, fii gata și atunci nu vei avea nici o frică.

I. Tărie

Ca pe vremea lui Noe

Despre revărsările de apă din săptămânile trecute am mai scris și noi ceva la foaie. Cu prilejul acestor revărsări s'au întâmplat lucruri și scene cari pun pe gânduri. De pildă am citit într'o gazetă o știre care are un mare învăț, sufletesc pentru vremile de acum.

Anume: într'un sat dobrogean de pe marginea Dunării, în noaptea revărsărilor, cârciumele și casele de joc erau pline de lume.

Când au venit câțiva oameni înspăimântați, să le dea de veste că apa se revărsă cu vuet mare, jucăușii și petrecătorii i-a luat în batjocură și în răs.

Nu mult după aceea însă apa i-a cuprins pe toți.

Și abia atunci și-au dat ei seama că n'a fost glumă.

Și tot așa se întâmplă și se va întâmpla și cu cele sufletești.

Trăim vremuri grele astăzi! Vremuri cari prevestesc revărsarea dreptei mâini a lui Dumnezeu peste fiii neascultători.

Vestitorii cerurilor bat mereu la toate ușile, strigă pe toți oamenii mereu: „Iată mirele vine”. Vine în miezul nopții, când lumea nici că bănuiește. Iată vine judecata și răsplătirile.

Dar întocmai ca în satul do-

brogen, chefuitorii iau în răs aceste prevestiri. Cei amenințați i-au în batjocură primejdia.

Apele au crescut și au venit — deși petrecătorii au răs de ele.

Și precum atunci în noaptea aceea, revărsările i-au prins cheful și petrecând pe acei oameni, — tot așa și „Cel ce vine” — pe neașteptate, îi va afla tot așa pe mulți, pe aproape toți oamenii.

Cu un ceas mai de vreme dacă ar fi fugit acei oameni dinaintea prăpădului și-ar fi scăpat viața

Cu un ceas mai înainte dacă și-ar da seama lumea de azi de primejdia care vine și s'ar întoarce la Dumnezeu — ar scăpa cu viață.

„Fiți gata deci, căci Fiul Omului va veni în „ceasul în care voi nu vă gândiți” (Matei 24, 44).

Pășania sătenilor dobrogeni nu ne spune nimic?

Am fi și mai de plâns.

T. DAR

Citii, plătiți și răspândiți
foaia
„VIEAȚA CREȘTINĂ”

UN CUVÂNT pentru femeile cari vor să înțeleagă

Comisarul de igienă al orașului New-York a spus nu de mult că roujul (rujul) de buze, lacul de unghii și toate sulemenile, distrug pielea și îmbătrânește de vreme.

O soră îmi spunea că doamnele cari își „fac” fața cu diferite creme, dimineața sunt urâte ca niște mama pădurii — deci este adevărată vorba americanului că sulemenile urătesc și distrug pielea.

Ba se spune că din cauza otrăvurilor ce conțin articolele de frumusețe, multe se și otrăvesc. Și totuși, femeile de azi nu se tem; voiesc să fie frumoase și împodobite, chiar făcându-și un rău cu aceasta.

O femeie creștină nu se ia după moda lumii. Ea ascultă de „drepțarul” învățaturii sănatoase, care îi spune:

Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară... ci să fie omul ascuns al inimii... căci, „astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, cari nădăjduiau în Dumnezeu” (I Petru 3, 3-6).

O femeie creștină care se poartă și trăiește în felul lumii, a „trădat” credința și adevărul.

Tu soră cititoare, ai ca împodobire podoaba „sfintelor femei”?

Dacă tu ești de părere că „situația” ta îți îngăduie să dai cu pudră pe obraz, disprețuinduți „surorile” mai sărace, atunci nu-ți mai pot zice decât: adu-ți aminte de unde ai căzut și pocăște-te. (Apocalips 2, 5). N U și Onisim

Te iubesc din suflet...

*Te iubesc din suflet, Doamne, Te iubesc,
Căci Tu ești Stăpâne Impărat ceresc,
Și ca Tine nimeni n'a fost nici va fi,
De aceia veșnic eu Te voi slăvi.*

*Te iubesc din suflet, Doamne, Te iubesc,
Și cu bucurie și drag Te vestesc.
Căci pe lumea asta toate, toate pier,
Dar Tu rămâi pururi mai presus de cer.*

*Te iubesc din suflet, Doamne, Te iubesc,
Și cu lacrimi calde eu îți mulțumesc.
Căci întotdeauna Tu m'ai sprijinit,
Și în clipe grele nu m'ai părăsit.*

*Te iubesc din suflet, Doamne, Te iubesc
Și prin mij de versuri vreau să te slăvesc
Vreau să-Ți oânt Stăpâne toată vieața mea,
Tu mă ocrotește sub aripa Ta.*

C. TĂRIE

Sălbăticie!

Au omorât un ied infundându-l cu ciment fiindcă le-a vărsat sticla cu alcool

Nu demult, d N. Iorga a publicat în „Neamul românesc p popor” un articol în care arată sălbatica faptă a unor zidari la Valenii de Munte.

Pe când lucrau ei la un grajd, niște iezi cari săreau pe-acolo, le-au spart o sticlă cu alcool.

Mănați de „paguba” făcută, au prins animalul și l'au îndopat cu ciment, omorând în chipul acesta barbar, sărmana faptură.

Cine ascultă această poveste și-și aduce aminte de alte multe, (copii cariucid, feterăstignite „în glumă”

(s'au întâmplat și de astea) mame ce își omoară pruncii), trebuie să se îngrijoreze de soarta acestui neam.

Astfel de fapte arată cât de sălbătic e sufletul omului, cu toată cultura și civilizația care l-a cioplit. Dar ciopliturile oșezilor omeștii nu-l vor putea îndrepta niciodată pe om. El tot necioplit și sălbatic va rămâne.

Nu mai Evanghelia poate da un suflet nou, o vieață nouă, un om nou.

Fără de Mine nu puteți face nimic — zice Domnul (Ioan 15, 5)

i. m

„Cartea Cărților”

Cele două mese

După slujba dumnezească trebuie să găsim în casele noastre două mese: una pentru hrana trupului, alta pentru aceea a sufletului; una pentru roadele pământului, alta pentru roadele Spiritului Sfânt. Nu ajung rugăciunea și învățătura primită în Biserică; ele trebuie însoțite de rugăciuni și de hrană duhovnicească acasă, fiindcă locuința creștinească e o mică Biserică. (Sf. Ioan Gură de Aur.)

Luați și cetiți

Luați și cetiți. Dați și altora, ca cel mai bun dar de iubire, să cetească Biblia, cartea cărților. Nimeni nu e atât de învățat, încât să se poată ori să trebuiască să se lipsească de această carte. Pentru învățați și pentru neînvățați, ea e cartea cărților. Învățatul ar mai mare trebuință de ea decât ce' neînvățat și trebuie să-și dea mai multă osteneală s'o cetească cu simplitate, cu smerenie, cu respect (Episcopul Keppler).

(Spic. I. Georgescu.)

Iar primejdie! Gata, gata sa se aprinda focul!

Germania vrea cu orice pret Danzigul — Temeri si primejdie de rasboiu din pricina aceasta — Anglia, Franța și Polonia hotărâte a se împotrivi Germaniei cu armele — Toate marile puteri au hotărât manevre pentru sfârșitul lunii lui August — „Sezonul primejdiei” — Agravarea situației din China — Au început din nou tratativele anglo-franco-sovietice

Sunt numai două luni de când o mare primejdie trecu peste capul bătrânei Europe și-acum alta și mai gravă se arată la orizont. De data aceasta, primejdia e la Danzig. Port la marea Baltică, acest oraș, e pentru Polonia ca un plămân care o ajută să răsuflă în spre mare.

Stăpânirea lui de către Polonia, dăunează însă pe altă parte Germaniei, căci îi taie în două o parte a teritoriului ei, dinspre răsărit — miază-noapte (Prusia Orientală). De-aici apoi, conflict

După biruințele obținute în chestiunea Austriei, a Sudeților, a Cehoslovaciei etc. Germaniei, i-a venit acum gust să pună mâna cu orice pret și pe Danzig. În scopul acesta, germanii au transportat pe ascuns în Danzig mari cantități de munițiuni și material de războiu. Aici însă după cât se pare, n'o să-l meargă atât de ușor Germaniei. Polonia e hotărâtă a se împotrivi cu armele, oricărei încercări a Germaniei. Ea spatele Poloniei stă Anglia și Franța, cari spun că vor da tot ajutorul lor Poloniei, în cazul că va fi atacată. Așa fiind situația se poate socoti ca foarte îngrijorătoare, putând duce în orice moment la deslănțuirea unui războiu. „De douăzeci de ani, n'a fost niciodată o situație atât de gravă ca azi” a spus dl. Daladier primministru Franței.

„Manevre”

Cam bătător la ochi, pentru cele ce se petrec, pare și faptul că toate marile puteri: Anglia, Franța, Italia, Germania și Rusia, au hotărât să țină marile lor manevre de toamnă în același timp, spre sfârșitul lui August. Numai de n'ar face ei în loc de manevre, altceva!?

Sezonul primejdiei pentru a se încerca domolirea pe cale pașnică

Lupte Ruso-Japoneze

De câteva săptămâni, la granița Manciuriei s'au dat îndârjite lupte între japonezi și ruși, cu mulți morți și răniți, de o parte și de alta. Sute de avioane au fost doborâte.

Tratativele anglo-franco-sovietice

După zilele trecute, Rusia respingând propunerile franco-engeze, se întrerupseră orice tratative, acum vine vestea că ele s'au început din nou, Anglia și Franța vrând neapărat să ajungă la o înțelegere cu Rusia.

Un nou apel pentru pace a făcut Papa Pius XII

În fața unei mari mulțimi de pelerini sosiți la Vatican Papa a ținut o cuvântare, cerând ca omenirea să se întoarcă spre calea păcii și a iubirii între popoare. Va fi ascultat?

Ziarele din Anglia și Franța, scriu că Germania va încerca să dea lovitura pe care o pregătește. Un mare bărbat de stat englez, Winston Churchill a spus în r'o cuvântare ținută zilele trecute, că în lunile ce vin, Europa va trece printr'o încordare, mai mare și mai primejdioasă, chiar decât cea de astăprimăvară.

Intr'adevăr, e „sezonu” primejdiei,

Incurcăturile din China

Situația din China, se menține mereu încordată. Japonezii au înăspriț și mai mult măsurile de blocare împotriva concesiunilor engleză și franceză. Comandanții flotei anglo-franceze din Extremul Orient, au ținut o conferință la Singapur (India) spre a se sfătui ce este de făcut. În același timp, s'au început și tratative,

Harta Germaniei mari. Sus se vede orașul Danzig pentru care se bat nemții să-l ia dela Polonia

— SCHIMB DE COPII între Italia și Germania, începând cu ziua de 30 Mai se face un adevărat schimb de copii. După știrile ce le primim, un însemnat număr de copii italieni au fost trimiși în Germania, ca să cunoască felul, cum se lucrează pământul în această țară. Tot atâția copii germani au sosit în Italia, pentru a învăța agricultura italiană.

Noul patriarh al României

este I. P. S. Sa mitropolitul Nicodem al Moldovei

Vinerea trecută s'a făcut alegerea noului Patriarh al bisericii ortodoxe-române. Dintre cei 3 mitropoliți cu drept în primul rând de a candida la acest scaun, doi au anunțat că nu candidează (mitropoliții: Nicolae Bălan al Ardealului și Visarion Puiu al Bucovinei).

A fost ales cu 406 voturi, ca al doilea Patriarh al României I. P. S. Sa mitropolitul Moldo-

vei Nicodem Munteanu, care este unul dintre cei mai învățați bărbați ai întregii biserici ortodoxe.

Au mai primit: mitropolitul Bălan 12 voturi și Visarion 12 voturi; episcopul Nifon al Hușilor 1 vot și Tit al Hotinului 8. Instalarea noului Patriarh s'a făcut cu mari solemnități în Capitala țării.

Se spune că d-l

Chamberlain se va întâlni iarăși cu d. Hitler

Chestiunea Danzig-ului frământă lumea. Germania e pregătită, fără a se gândi la urmări să dea o nouă lovitură și să ocupe orașul acesta, care zice că îi aparține.

Pentru a-l opri pe d. Hitler de a face război pentru Danzig, e vorba să se ceară intervenția Papei, care se bucură

de o mare autoritate în Germania, fiind mai înainte nuntiu apostolic la Berlin.

Din sursă autorizată se anunță că d. Chamberlain și-ar fi arătat dorința de a se întâlni cu cancelarul Hitler înainte de plecarea acestuia la Danzig.

Primministru Angliei ține să rămân mereu „solul păcii”.

Un mare discurs

a rostit d-l primministru Armand Călinescu la Camera deputaților

Săptămâna trecută, d. președinte al Consiliului de miniștri luând cuvântul în Adresa de răspuns la Mesaj, a ținut un mare discurs, care a fost radiodifuzat în întreaga țară.

În acest epocol discurs, primministru țării a arătat marele bine ce s'a făcut României prin noul regim care o cărmuiește, prin grija plină de cuminenție și dragoste a M. Sale Regelui Carol II. Fiind foarte des aplaudat și ovaționat, Camera a cerut afișarea discursului.

LA SENAT

D-l ministru al Justiției, Victor Iamandi, a ținut deasemenea tot la Adresa de răspuns la Mesaj o frumoasă cuvântare. Prin două delegațiuni, Adresa de răspuns la Mesaj, a fost prezentată, cu ceren onizul obișnuit M. Sale Regelui, care a răspuns prin două frumoase cuvântări.

Scurte știri

— LUNA BUCUREȘTILOR se închide la 10 Iulie. Reducerile pe C. F. R. au încetat din noaptea de 1 Iulie crt.

— O MAȘINĂ CU CHEFLII — la București, mergând cu viteză, a trecut trotuarul și izbind în zidul casei cu Nr. 134 din Str. Foișor l-a dărâmat și a intrat în prima încăpere, rânind pe femeia Alexandra Anghel.

Șoferul s'a „trezit” la poliție

— AJUTOR, CU TĂLC. În Bulgaria, apele ce s'au revărsat în urma ploilor căzute săptămânile trecute au lăsat pe drumuri sute de familii. Recolta multor regiuni a fost distrusă.

Guvernul sovietic a donat 100 mii leva pentru ajutorarea sinistratilor.

Un ajutor cu tălc!?

— DELA SCÂNTEILE UNEI LOCOMOTIVE, în apropiere de Agigea (Constanța) a luat foc recolta de

grâu de pe câmpul din apropierea liniei ferate. Sunt pagube de vreo 150 mii lei.

— CUM TREBUIE SĂ FIE SCRISĂ O CARTE POSTALĂ Direcția generală P. T. T. aduce la cunoștință că la cărțile poștale interne n'cu valoare de 4 lei nu se admite nici un fel de corespondență pe partea rezervată adresei, afară de adresa destinatarului și expeditorului. Cele cari vor avea scrisă și corespondență vor fi taxate ca scrisori. Cărțile poștale vechi se admit până la epuizare în condițiile de până acum.

A trecut jumătatea anului și unii din abonații noștri sunt încă în restanță cu plata abonamentului datorat.

Le amintim acest lucru, socotind că toți au o conștiință, pentru a nu rămâne cu nimic nimănui dator.

Rugăm pe fiecare cititor să câștige câte un abonat nou